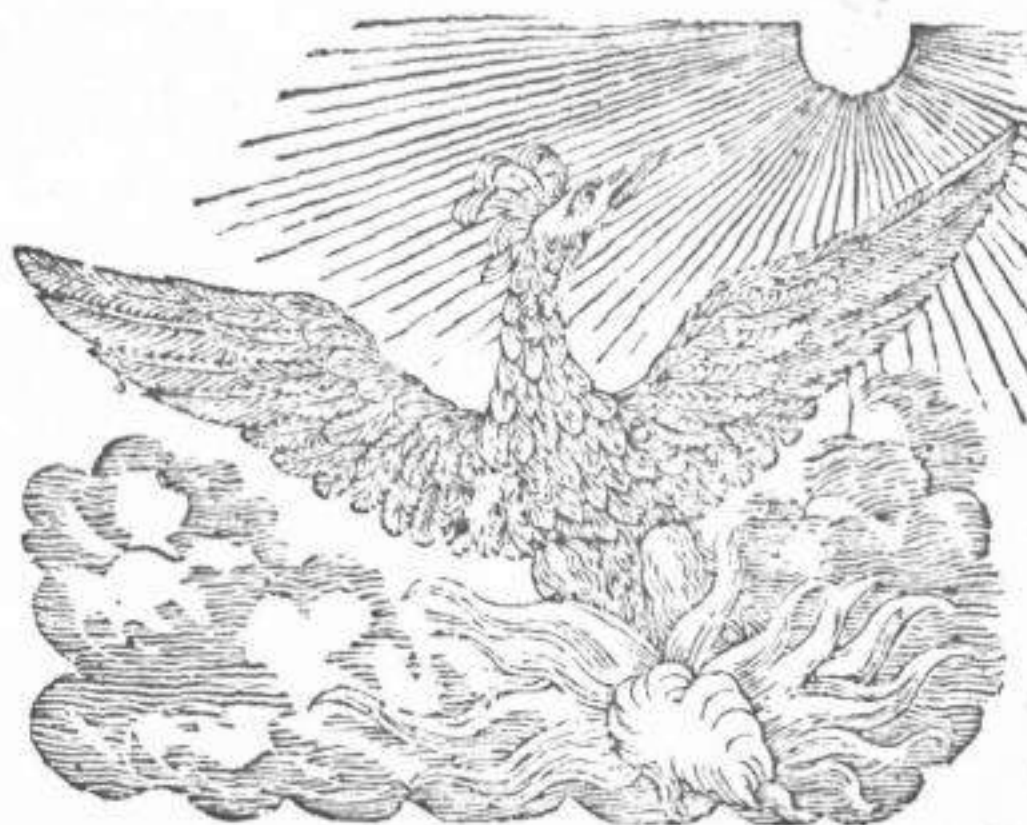

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 12 Φεβρουαρίου.

Εἰς τὰ περὶ τῆς Μοιροβασίας εἶπομεν, ὅτι ἡ προλαβοῦσα εἰς βεήθειαν τῶν ἐν τῷ φρευσίῳ στρατιωτῶν ἐθ.ικὴ Γολετα συνετενε τὰ μέγιστα πρὸς ἀποκρουτὶν καὶ καταστροφὴν τῶν κακοδούλων· κατ' ἀγνοίαν ὅμως ἀπεσιωπήσαμεν τὸν ἄξιον ἐπαίνου πλοίαρχον τῆς Κ. Λάζαρον Π. Λαζάρου, ὅστις ἔδειξεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καθὼς καὶ τὸ πλήρωμα ὅλον, τὴν εἰλικρινεστέραν πρὸς τὸ ἔθνος, καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἀφυσίωσιν των, ἐρμήσαντες ἀτρόμητα κατὰ τῶν κακοδούλων, τοὺς ὁποίους καὶ ἀπώλησαν ἀπὸ τὰς ὁποίας κατεῖχον θέσεις ἐνταῦθα ἐπληρώθη καὶ ὁ πλοίαρχος κατὰ τὴν χεῖρα.

Ἀπὸ τῶν ἀποσταλέντων στρατιωτῶν, οἵτινες ἦσαν ἐκ τῶν ὁπαδῶν, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇς των τὸν λοχαγὸν Σπύρον Παπαεφοεύθη ὁ στρατιώτης Β. Χειμάρας, καὶ ὁ αὐτὸς λοχαγὸς ἐπληρώθη κατὰ τὸν πεδᾶ, ὅτε ἐξ ἐφοδου ἐκυρίευσαν τῶν κακοδούλων τὰς θέσεις.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

Συνεδρίασις ΙΗ' Ἰανουαρίου 12.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Δ. Τσαμαδοῦ, ἀνεγώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς ΙΣΤ', καὶ ἐπεκυρώθησαν.

2. Ἀνέφερε πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἡ ἔξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἐκθέσεως ὑπ' ἀρ. 37 καταχωρηθείσης, ὅτι διὰ νὰ προαδύση εὐτάκτως καὶ εὐμεθοδῶς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων, ὅσα ἤδη τῇ ἐπέδωθησαν κατὰ τὰ ἄρθρα 2' καὶ γ' τῶν συνεδριάσεων Ε' καὶ Θ', ἐστοχάσθη ἀναγκαῖον νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῶν ἔργων τῆς

ἐξετάζοντα τὰς ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις πράξεις τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ ὅτι φθάσασα ἤδη εὐτυχῶς εἰς τοῦτο, καθυποβάλλει εἰς τῆς ἐνεστώσης Συνελεύσεως τὴν ἐπίκρισιν τὴν ἰδίαν τῇ περὶ τῶν πράξεων τούτων κρίσιν, τοῦτέστιν, ὅτι εὔρεται τὰς συμφώνους μὲ τοῦ ἔθνους τὴν προσηκίαν κτλ.

Ἐνεκρίθη νὰ παραπεμφθῇ ἡ διαληφθεῖσα ἐκθεσις τῆς Ἐξεταστικῆς πρὸς τὴν Εἰσηγητικὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ παρουσιάσῃ περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου σχέδιον ψηφίσματος· καὶ γένητο ἡ διένθυσις διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 36. τῶν ἐξερχομένων προσηκόντως πρὸς τὴν Εἰσηγητικὴν Ἐπιτροπὴν.

3. Ἐρρήθη, ὅτι ἦτον δίκαιον νὰ λάβῃ μέτρον ἡ Συνέλευσις ἐν καιρῷ ὑπὲρ τῶν αὐτοχθόνων καὶ μὴ μεγαλοπλούτων ὁμιγειῶν τῆς Εὐδοίας καὶ Ἀστικῆς, καθέσθαι ἀγεται εἰς τὰς ἐκτιμιούμεναι ἡρῇ ἐκεῖσε Ὀθωμανικᾶς ιδιοκτησίας, διότι ἄλλως, ἐνδεχεται κάλλιστα νὰ φανῶσι μετέπειτα τινὲς μὲν πολυκτήμινοι, πολλοὶ δὲ ἴσως καὶ ἀκτήμινοι.

Ἐπεωρῆθη ὡς πρόβλημα ἰκανῶς σπουδαῖον τὸ λεχθὲν, καὶ ἀνετέθη ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις εἰς ἄλλην ἐφεξῆς συνεδρίαν.

4. Ἐπεριβλήθη, ὅτι ἐσύμφερε νὰ σταλῇ πρὸς τὰς τρεῖς Σ. Συμμάχους. Δυνάμεις Ἐπιτροπὴ ἐξ ἐνδρῶν εὐὐτολήπων, ἡτις, ἀφ' οὗ προσλάβῃ συμπράκτορα τὸν ἀξιοτίμον φιλέλληνα Ἡϊνάρδον, θέλει παρουσιάσει τρία ἀντίτυπα τῆς περὶ ἐκλογῆς Ἠγεμόνος κτλ., ἰκετηρίου ἀναφράς· καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν εἰς καιρὸν ἡ Συνέλευσις νὰ πράξῃ τοῦτο, δηλονότι τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀποστολὴν τῆς Ἐπιτροπῆς· ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἀνετέθησαν ὡς αὐτῶς εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίαν.

5. Ἀνεγώσθη ἀναφορά τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀρ. 38 ἀπαντῶσα εἰς τὰς περὶ γῆς, καὶ περιβάλλεως καὶ λοιπὰς αἰτήσεις τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν παρὶκῶν Σουλίου ὑπὲρ τῶν ἐλευθῶν συμπολιτῶν, ὡς τὸ ἄρθρον 4 τῆς

1Ε' συνεδριάσει· ἐπισυνάπτει δὲ περὶ τοῦ προκειμένου ἢ Ἐπιτροπῇ καὶ ψηφίσματος σχεδίου.

Ἐξετέθησαν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἀμέσως προηγουμένου σχεδίου γινώμαι αἱ ἐφεξῆς· πρώτη, ὅτι εἶναι μὲν ἐγνωστέον καλῶς αἱ μεγάλαι ὑπὲρ ἐλευθερίας Δυσίαι τῶν Σουλιωτῶν, εἶναι δίκαιον ὡσαύτως νὰ λογισθῇ ἐξαιρέτως τὸ περὶ γῆς ζήτημα τῶν αὐτῶν (σήμερον μάλιστα, ὅτε κατὰ πρόλησιν ἀνωτέρα ἀποκλείεται ἐκ τῆς ὁλομελείας τοῦ Κράτους ἢ τῶν γενεθλίων των γῆ), ἀρμίζει ὅμως κάλλιον νὰ ἐκδοθῇ ψήφισμα μερικὸν εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἀλλὰ διὰ πράξεως ἢ ἀποφασίῃς ἡ Συνέλευσις τὰ δέοντα περὶ τῆς αἰτουμένης γῆς.

Ἐνδεκάτη γνώμη ἀντικειμένη εἰς τὴν προῤῥηθεῖσαν ἐπέφερεν, ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ δίκαιον ὡς ἀνάρμοστον τὸ νὰ ἐκδοθῇ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ψήφισμα ὑπὲρ Σουλιωτῶν, διότι ὑπάρχουσιν ἤδη ὅμοια παραδείγματα καὶ ἄλλων προλαβουσῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων, καὶ ῥητῶς τὸ τῆς Τριζίνου, ἥτις ἐψηφίστατο ὑπὲρ τῶν ἀπολίδαν Σμυρναίων.

Ἄλλη παρέστηται, ὅτι εἶναι ἀδιάφορον, ἂν ἡ Συνέλευσις ἀποφασίσῃ τὸ διὰ ψηφίσματος ἢ διὰ πράξεως, τοῦτέστιν, ὅτι αἱ πράξεις ἔχουσιν ἴσην δύναμιν μετὰ τὰ ψηφίσματα· καὶ ὅτι δοθέντος τούτου εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, δὲν μένει ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Συνέλευσις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας, ἥτοι ἐκτελέσεως τῆς αἰτήσεως.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν τῶν διαφόρων γνωμῶν ἐνεκρίθη νὰ μένῃ εἰς σκέψιν ἡ πρότασις αὕτη διὰ τὴν ἀκόλουθον συνεδρίαν.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῇ καθυπέβαλεν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 39 τὴν γνώμην τῆς εἰς τρεῖς ἐπισυναπτομένας ἀναφοράς.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἐν περιλήψει ἐνδιαλαμβανόμενον τῶν αὐτῶν παρεδέχθησαν αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ διευδύνθησαν τὰ ἔγγραφα διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 37 πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατ' αὐτάς.

7. Ἐπιδεβλήθη, κ' ἐνεκρίθη ν' ἀνατεθῇ εἰς ἄλλην ἐφεξῆς συνεδρίαν ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς 12' ἐκτάκτου συνεδριάσεως.

8. Κατὰ τὴν ἡμερεύσιν διάταξιν ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, α', ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς 12' ἐκτάκτου συνεδριάσεως· β', τὸ ληφθησέμενον μέτρον περὶ ἐκλογῆς καὶ ἀποστολῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τοὺς ἡγεμόνας, ὡς τὸ ἄρθρ. 4· γ', ἡ συζήτησις τῆς περὶ Σουλιωτῶν προτάσεως, ὡς τὸ ἄρθρ. 5.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΝΑΚΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΔΙΝΙΑΝ.

Συνεδριάσις 10', Ἰανουαρίου 14.

1 Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ, πρεσβεύοντος τοῦ Κ. Δ. Τσαμαδοῦ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης καὶ ἐπελευρώθησαν.

2. Ἐπιδεβλήθη, καὶ ἐνεκρίθη ν' ἀναγνωσθῇ κατ' ἐπανάληψιν τὸ εἰς τὰς πράξεις τῆς προηγηθείσης συνεδριάσεως καταχωρηθὲν σχέδιον ψηφίσματος περὶ Σουλιωτῶν. Ἀνεγνώσθη, καὶ πρόεβη ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν τούτου συζήτησιν, χωρὶς νὰ γείνῃ περὶ αὐτῶν λόγος περὶ τῶν εἰς σκέψιν ἀνατεθεισῶν ἤδη διαφορῶν γνωμῶν κατὰ τὸ ἄρθρον γ' τῆς ἡμερουσίου διατάξεως.

Παρεδέχθησαν οὕτως ἐν πρώτοις τὰ τοῦ προκειμένου ψηφίσματος θεωρήματα.

Παρατηρήθη κατόπιν, ὅτι ἐδέετο ἐπεξηγήσεως καὶ σαφηνείας τὸ περὶ τῶν παραχωρηθησομένων οἰκοπέδων ἄρθρον α' τοῦ αὐτοῦ· καὶ οἱ μὲν ἐφρόνουν, ὅτι ἔπρεπε νὰ προσδιορισθῶσι τριῶν τάξεων οἰκόπεδα, καὶ νὰ διανεμηθῶσι κατὰ τὸν βαθμὸν ἐκάστου καὶ κατὰ τὴν οἰκογένειαν· ἕτεροι δὲ ἐλογίζοντο, ὅτι ἐξήσκει νὰ τεθῇ εἰς τὸ ψήφισμα μόνον ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἐκτάσεως τοῦ οἰκοπέδου. Ἐν τούτοις ἐρρήθη ὡς ἀναγκαῖον ν' ἀναφερθῇ ὅτι μέλλουν πρότερον νὰ ἐξαίρεθῶσιν ἐκ τῶν οἰκοπέδων, ἐκεῖνα, ὅσα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς δημοσία καταστήματα· ἀλλ' ἀπηιτήθη, ὅτι ὑπάρχει ἤδη ψήφισμα γενικὸν περὶ τοῦ προφυλακτικοῦ τούτου μέτρου, ἐν ταύτῳ δὲ καὶ ὁ καθολικὸς νόμος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει πρὸς δημοσίαν χρῆσιν καὶ αὐτὴν τοῦ πολίτου τὴν ἰδιοκτησίαν διὰ προηγουμένης ἀποζημιώσεως· ἐνεκρίθη μετὰ ἱκανὴν ἀμφισβήτησιν νὰ προστεθῇ, ὡς ἄνω, μόνον ὁ μείζων ὅρος τῆς ἐκτάσεως τῶν οἰκοπέδων κατὰ τὰς δύο ἐπαρχίας, Ναύπακτον καὶ Βραχῶριον· διὰ μὲν τὴν πρώτην ὀκτακοσίους τετραγωνικοὺς πήχεις, διὰ δὲ τὴν δευτέραν χιλίους ἑξακοσίους· προστετέθη οὕτως, καὶ παρεδέχθη τὸ α' ἄρθρον.

Παρεδέχθησαν ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα, ἀφ' οὗ ἀνεπιτύχθη, ὅτι αὐτὰ τὰ οἰκόπεδα δίδονται δωρεὰν εἰς μόνους τοὺς αὐτόχθονας Σουλιώτας, τοὺς συναγωνισθέντας μετὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἑξαετοῦς ἀγῶνος· ἐγκριθὲν οὕτω τὸ ψήφισμα, ἐπεκυρώθη καὶ κατεχωρήθη ὑπ' ἀρ. στ' εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων· διευδύνθη δὲ ἀντιγραφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 39 διαγγέλματος.

3. Ἐπαρουσίασεν ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῇ διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 40 τῶν εἰσερχομένων πέντε διαφορῶν πολιτῶν ἀναφοράς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ὑποβληθεῖσα ἐκτεθειμένη περίληψις τοῦ ἐμπεριεχομένου, ὡσαύτως καὶ ἡ παρακολουθοῦσα γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἀνδρέου Καλαμογάρτου καὶ Γαλάνη Ἀναστασίου Μπογιατζή γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλογίσθη δεκτὴ.

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς γνώμης αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναφερικῶς εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν Ἀντιπροσώπων Καλαμάτας, τὸ ὀρίζον, ὥστε οἱ εἰς Καλαμάταν παθόντες νὰ ἀποζημιωθῶσιν ἀπὸ τὰ κτήματα τῶν ἀποδειχθέντων πρωταίτιων, ἐνεκρίθη νὰ μείνῃ εἰς σκέψιν· τὸ δεύτερον μέρος τῆς γνώμης ἔγεινε δεκτόν.

Τὸ πρῶτον καὶ τρίτον μέρος τῆς γνώμης τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Πληρεξουσίων τῶν Βορείων Σποράδων ἔγεινε δεκτὸν· περὶ δὲ τοῦ δευτέρου, περιστρε-

φαινομένου εἰς τὸ ὅτι πρέπει νὰ μετρηθῶσι πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τοῦ εἰρημένου τμήματος τῶν Βορείων Σποράδων τεσσαράκοντα χιλιάδων 40,000 Γρόσια, τὰ ὅποια ἐδὰ εἰσαν πρὸ τῶν ὅτε Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον Κ. Α. Ἀντων, καὶ τὰ ὅποια ἀνέχθη εἰς βάρος τῆς ἡ Κυβέρνησις· ἐνεκρίθη νὰ ἐναποτεθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως διατάξῃ ν' ἀποδοθῶσι τὰ αὐτὰ χρήματα τοῦ δαείου, ἐὰν ἀληθῶς ἐνεκρίθη τοῦτο παρ' αὐτῆς. Ἀναρπώμενθ' ἔπειτα διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 40 τῶν ἐξερχομένων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αἱ εἰρημέναι τέσσαρες ἀναφοραί. Ἡ δὲ ἐμπειρία, περὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότη ν' ἀποφασθῇ ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως, διευθύνθη μετὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 41 ἐξερχομένων πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴν, διότι τὸ ἐνδιαλαμβανόμενον τῆς ἡτον, κατ' αὐτῆς ταύτην τὴν παρατήρησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, πρίσβλημα ἔχον σχέσιν μετὰ τὰ ἔργα τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συντάγματος· ὡσαύτως παρερπώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 42 ἐγγράφου εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἡ ὑπ' ἀρ. 45 τῶν εἰσερχομένων ἀναφορὰ τοῦ Κ. Α. Κυλαράτου.

4. Ἐπρότεινε δὲ εἰς τῶν μερῶν τῆς ἡ εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν δοθῶσι βάσεις τινὲς διὰ τὸ ὅποιον μέλλει νὰ συντάξῃ σχέδιον ψήφισματος περὶ ἀποζημιώσεων.

Ἀπονηνθῇ, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ πάντα, ὅσα περὶ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως ἐπραγματεύθησαν κατὰ καιρὸν αἱ λοιπαὶ Ἐθνικαὶ Συνελεύσεις, αἱ πρὶν τῆς τοῦ Ἀργεῖος. Ἡ γνώμη δὲ αὕτη ὑποστηρίχθη ἔτι μᾶλλον ἀπὸ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως δὲν ἀναφέρει τίποτε περὶ τοῦ δικαιώματος, τὸ ὅποιον ἔχουσιν εἰς ἀποζημιώσιν ἐκεῖνοι, ὅσοι ἤθελον κατ' ἀνυψίαν ἰδεῖ ἐκτὸς τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς τῆς γεννήσεώς τῶν τῆν γῆν, ἐνῶ ἡ ἐν Τροιζηνι Συνέλευσις ἐξέδωκε ψήφισμα, τὸ ὅποιον δίδει ἰκανὴν ἀφορμὴν εἰς τὸ εἰρημένον εἶδος τῆς ἀποζημιώσεως· ἐνεκρίθη ἡ πρότασις καὶ προστέθη τέλος ὅτι ἡ Εἰσηγητικὴ θέλει πράξῃ καλῶς ἐν ταυτὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐκτὸς τούτων καὶ ὅσας περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένους ἡ Κυβέρνησις ἐδυνήθη νὰ συνάξῃ κατὰ καιρὸν πληροφορίας.

5. Ἐπανελάβε τῆς Εἰσηγητικῆς τὸ μέλος ὡς ἐκ προσώπου τῆς, ὅτι ἔχει αὕτη προσέλι ἀνάγκην καὶ ἄλλη, τινὲς βάσει, ἰκεῖνης δηλοῦν τοῦ ἱρύπου, κατ' ὃν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ εἰρημένον περὶ ἀποζημιώσεως ψήφισμα· ἔγεινε δὲ ἀπάντησις ὅτι ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκθέσῃ εἰς τὸ παρευριστῆσόμενον σχέδιον ὅσας πληροφορίας δυνήθη νὰ λάβῃ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ Συνέλευσις, θέλει τὰς ἀναπτύξῃ διὰ τῆς συζητήσεως.

Ἀνηγγέλθη, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τῆς ΙΓ' συνεδριάσεως ἀντίγραφα τοῦ περὶ διανομῆς γῆς σχεδίου τῆς Γερουσίας ἐδόθησαν ἤδη εἰς τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν διαφόρων τμημάτων πρὸ ἰκανῶν ἡμερῶν· καὶ ἐνεκρίθη νὰ γείνη ἡ συζήτησις τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιούσαν συνεδρίαν.

6. Ἐπερ βλήθη, ὅτι χάριν τοῦ ἀκαμάτου ζήλου καὶ τῆς ἀκλονήτου πίστεως τοῦ Φρουράρχου Ναυπλίας Κ. Ἀλμειῖδα κατὰ τὴν ἀπεφράδα ἐπίσης καὶ κρείσιμον ἡμέραν τῆς 27 Σεπτεμβρίου, εἶναι δίκαιον νὰ ἐκφράσῃ ἡ Συνέλευσις πρὸς αὐτὸν τὸ ὀφειλόμενον τῆς εὐαρεστήσεως αἰσθημα διὰ πολιτογραφήσεως καὶ ἀντιδραβεύσεως.

Ἐθεωρήθη ἔλλογος ἡ πρότασις· ἀλλ' ἐνεκρίθη νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη εἰς τὴν ἐφεξῆς συνεδρίαν, καὶ νὰ συστηθῶσι ταυτοχρόνως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰ τῆς Φρουρᾶς, Ναυπλίας Ἀξιωματικῆ.

7. Ἐπαρτυσιάστησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν ἀναφοραὶ διαφόρων πολιτῶν, Πληρεξουσίων καὶ Κοινοτήτων, κατὰ χωρὴν 9-ῖται ὑπ' ἀρ. τῶν εἰσερχομένων 42, 45, 46, 48, 49, 50, 53, 56, 57, 58 καὶ 59· καὶ διευθύνθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 43 τῶν ἐξερχομένων.

8. Κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τῆς ἡμερησίᾳ διατάξεως δὲν ἐνεκρίθη νὰ σταλῇ ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ προβληθεῖσα εἰς τὸ 4 ἄρθρον τῆς ΙΗ' συνεδριάσεως, ἀλλὰ νὰ σταλῶσιν ὅσον τάχι-στα τὰ ἀντίγραφα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ τὰ διευθύνῃ τὰ μὲν τρία διὰ τῶν τριῶν Ἀντιπροέσεων, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τοῦ Κ. Ἐυνάρδου· νὰ γείνη δὲ ἐγγράφον ἐκ μέρους τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, δι' οὗ νὰ ἐκφράσῃ τὴν πρὸς τὸν γενναῖον τούτον ἄνδρα εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, καὶ ἐν ταυτὶ νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ παρουσιάσῃ τὰ εἰρημένα ἀντίγραφα εἰς τὸ ἐν Λοιδίῳ Συμβούλιον· ἀντίγραφον τοῦ διαγγέλματος τούτου νὰ στείλῃ ἡ Κυβέρνησις συνοδεύουσα αὐτὸ μετ' ἐγγράφου περιέχον λεπτομερῆ ἐκθεσιν τῆς κατὰστάσεως τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ λάβῃ ὕλην ὁ ἄξιολ. μ. φιλέλλη Κ. Ἐυνάρδος νὰ ὁμιλήσῃ καὶ προφορικῶς εἰς τὸ Συμβούλιον.

9. Κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἀκολουθοῦσαν συνεδρίαν α, ἡ συζήτησις τοῦ περὶ διανομῆς γῆς σχεδίου τῆς Γερουσίας, ὡς τὸ ἄρθρον 5· 6, ἡ ἀπόφασις τοῦ προβλήματος περὶ τοῦ Ἀνωτέρου Φρουράρχου τῆς πλίας Κ. Ἀλμειῖδα καὶ τῶν λοιπῶν Ἀξιωματικῶν του, ὡς τὸ ὑπ' ἀρ. 6.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Δ. ΝΑΚΟΣ.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.)
Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Ψήφ. ΙΕ'. Ἡ Ε' ΕΘΝΙΚΗ ΓΩΝ ΕΛΛ. ΣΥΝΕΛΕΤΣΙΣ

Ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὑποχρεώσεις τὸ ἔθνος διὰ τῶν ψηφισμάτων τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων πρὸς τὰς ναυτικὰς νήσους ὡς πρὸς τὰς ὀφειλόμενας ἀποζημιώσεις πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους πολίτας τῶν νήσων Ὑδρας, Πετῶν καὶ Ψαρῶν, εἰ ὅποιοι ἐπρόσφερον τὰ ἴδια πλοῖα καὶ χρήματα εἰς τὸν κοινὸν τῆς πατρίδος ἀγῶνα.

Θεωρήσασα τὸ προεκδοθέν ὑπ' ἀρ. Ι' ψήφισμα τῆς 8 τοῦ παρίντος·

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς εἰς ἀναθεώρησιν τῶν ὁποίων ἐπαρουσίασαν λογαριασμῶν αἱ ναυτικαὶ νήσοι καὶ

Θεμελιουμένη εἰς τὴν γενναιοῦτα καὶ πατριωτισμὸν τῶν πολιτῶν τούτων·

Ψήφισε·

Α'. Ἡ νῆσος Ὑδρα νὰ λάβῃ εἰς ἀποζημιώσιν

Φ. 6,519,594 ἀπὸ Φ. 8,692,788

Πετῶν 4,354,740 — 5,806,320

Ψαρῶν 3,484,944 — 4,646,550

Φοιν. 14,359,248 ἀπὸ Φ. 19,145,658.

Β'. Αἱ ἀποζημιώσεις αὐτοὶ θέλουν μερισθῇ ἀναλόγως κεφαλαίων, τὰ ὅποια ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἕκαστος κατὰ τὸν ὅποιον ἐπαρουσίασε λογαριασμούς.

Γ'. Αἱ εἰρημέναι ἀποζημιώσεις νὰ ἀποδοθῶντιν εἰς ἕκαστον εἰς ἀντίτιμον μερίδος γῆς, ἐκτεθείσης εἰς δημοπρασίαν κατὰ τὸ 6 ἄσθρον τοῦ προεκδοθέντος ψηφίσματος κατὰ τὴν 8 τοῦ παρόντος.

Δ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΝΑΚΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξουσίων.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ. Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Σαντορῆνης.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Σ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Εἰς ἀμνηχανίαν μεγίστην εὐσκαμμενον καὶ προχωρῶν πρὸς τὸν ὀλεθρόν του τὸ πολυπαθὲς ἔθνος, ἐν ᾧ τὸ πυκνὸν νέφος τῆς βαθείας ἐγχαράχθεισης εἰς τὰ σπλάγχνα του θλίψεως καὶ ἰθυμίας ἐκάλυπεν τὰς πορὰς του δυνάμεις ἐν ᾧ ἡ στυγερά πατροκτονία καὶ ἡ στέρησις τοῦ φιλοστοργωτάτου ἀθιανάτου πατρὸς του ἐπρομήνυσεν τὰ δεινά του, καὶ ἀπέσβειον τὰς ἐλπίδας τῆς ἀναγέρσεώς του, αἱ σωτηριώδεις πράξεις τῆς Σ. Γερουσίας ἀπέδειξαν εἰς ἅπαντα τὴν ὑφήλιον, πόσον τὸ ἔθνος τιμᾷ καὶ σέβεται τὰ καθεστῶτα, γνωρίζει καλῶς τὰ ἱερὰ χρέη του, ἀποστρέφεται καὶ ἀποδοκιμάζει τὰς ταραχὰς, εἰς ποῖον ἀνώτερον βαθμὸν σεβασμοῦ, καθαρωτάτης εἰληκρινούς ἀγάπης εἶχεν ἐκείνου τὸν ἀθάνατον φιλοστοργωτάτον του πατέρα, τὸν ἀναγεννητὴν καὶ τὸ καύχημά του, πόσον βαθείως ἐγχαράχθη εἰς τὰ σπλάγχνα του ὁ θλιβερὸς θάνατός του, καὶ πόσα ποταμῶν δάκρυα διεχύθησαν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς του! Ἐδειξε τέλος τὸ ἔθνος, ὅτι ἂν καὶ κατατρεχόμενον παρὰ τῆς σκληρᾶς ἐιμαρμένης, παντάρφατον, στερημένον πολλῶν βοηθητικῶν μέσων, καὶ ἀπροσδοκῆτως ὑποπεσὶν αἰφνης εἰς τοιαύτην δεινὴν περίστασιν, ὅτι καὶ οὕτως γνωρίζει καλῶς τὰς ἀνάγκας του, καὶ τὰς θεραπείας αὐτῶν. Τίς ἠδύνατο νὰ ἀμφιδάλλῃ, ὅτι ἔθνος ἀγωνιζόμενον τοσούτους χροῖους ὑπὲρ τῶν πολυτίμων του ἱερῶν δικαιωμάτων, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ του, ὁδηγῆν πολλὰκις καὶ ὠφελῆν ἀποτοσαύτας συμπεσούσας εἰς τὴν σειρὰν ταύτην πολυειδεῖς περιστάσεις.

Ἐθνος, τὸ ὅποιον ἐδιδάχθη καλῶς παρὰ τοῦ σοφοῦ ἀναγεννητοῦ του τὰ ἱερὰ χρέη του, καὶ τὸ ὅποιον στερρὸς ἀπεφάσισε μὲ τὴν τελείαν χύσιν τοῦ αἵματός του νὰ ἀκολουθῇ ἀπαραιμείτως τὰς σεφὰς διδασκαλίας, καὶ τὰ ἔχνη τοῦ αἰετοῦ σωτῆρος του. Τίς ἠδύνατο, λέγομεν, νὰ ἀμφιδάλλῃ, ὅτι εἰς τὸν Σύλλογόν του, εἰς τὸν ὅποιον ἀσκαρδαμηκτὶ προσηλώνουσιν ὅλα τὰ περὶ αὐτὸ ἔθνη τοὺς ὀξυδερκεῖς ὀφθαλμούς των, δὲν θέλει σκεφθῇ φρονίμως περὶ τῆς σωτηρίας καὶ εὐδαιμονίας του;

Τὸ ὑπ' ἀρ. Β ψήφισμα τοῦ Σ. τούτου ἐθνικοῦ Συλλόγου, ἐν ᾧ εἶναι πρόδρομος καὶ καλὸς προμηνυτὴς τῶν μελλουσῶν ἱερῶν καὶ σωτηρίων πράξεων του, τὰς ἐπεσφράγισεν ὅλας.

Ἐν ᾧ ἡ πολυπαθὴς Ἑλλὰς κατέδρεχε μὲ πύρινα δάκρυα

τὰς φαρμακερὰς πληγὰς τοῦ ἀναγεννητοῦ τῶν τεθλιμμένων τέκνων της, καὶ αἱ τρέμουσαι χεῖρες της ἐνήγκαλίζοντο τὸ νεκρωμένον ἱερὸν σῶμα του. στρεφει καὶ θεωρεῖ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν τέκνων της τὸν φίλτατον αὐτάδελφόν του, τρέχει καὶ μὲ ἀπερίγραφτον χαράντης τὸν ἐνήγκαλίζεται, καὶ θέτουσα ἐπὶ κεφαλῇ του λαμπρὸν στέφανον, εἰς ἐσέ, τοῦ λέγει ἀφιερώνω ὅλας μου τὰς ἐλπίδας, σὺ ἀκολουθῶν κατὰ γράμμα τὴν σειρὰν τοῦ ἀειμνήστου σου Αὐταδ-λφου, καὶ τὴν πικροτάτην λύπην μου θέλεις μετριάτει, καὶ ἄξιος αὐτάδελφος θέλεις φανῇ ἐκείνου τοῦ μεγάλου ἀνδρός, καὶ θέλεις φωτίτει καλῶς τὰ τέκνα μου, χειραγωγῶν αὐτὰ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν των.

Εἶναι ἀπερίγραφτος ἡ χαρὰ, ἥτις διεχύθη εἰς τὰ καθάρὰ σπλάγχνα τῶν ἐδῶ καλῶν πολιτῶν, ἅμα ἔμαθον, ὅτι ἐτέθητε ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔθνους των, καὶ ἀεδέχθητε τὰς ἡνίαιστας. Αὐτοὶ συμμορφωθέντες καθ' ὅλα μὲ τὴν ὑπ' ἀρ. 332 προκήρυξίν σας, θεωρῶν μὲ ἀγαλλίασίν των, ὅτι ἀπῆλυσαν αὐτὸ, τὸ ὅποιον μετὰ τὸν θλιβερὸν θάνατον τοῦ Σ. πατρὸς των ὑπερεπόθουν, καὶ τὸ ὅποιον παρήγγειλον πολλάκις τῶν Πληρεξουσίων των νὰ προτείνωσιν εἰς τὸν ἐθνικὸν Σύλλογον, καὶ νὰ ῥίψωσι φανερὰ τὴν λευκὴν ψήφον των.

Ἡ σωτήριος αὕτη ἐκλογὴ διεσκέδασεν εὐθὺς τοὺς ἐπαπειλοῦντας κινδύνους τοῦ ἔθνους των, καὶ εἶναι κατὰ πάντα βέβαιον, ὅτι διὰ τῆς φρονήσεως καὶ διὰ τῶν σωτηριωδῶν πράξεων σας θέλει προχωρεῖ ὁμοίως μὲ γιγαντιὰ βήματα πρὸς τὴν δόξαν του. Ἀποπέμποντες δὲ ἐκ βάρους καρδίας θερμὰς ἱκεσίας πρὸς τὸν ὑπέρτατον πατέρα ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν κραταιῶν Σεβαστῶν Δυνάμεων, καὶ ὑπὲρ τῆς Ὑ. Ε. τοῦ νέου ἀναγεννητοῦ τοῦ ἔθνους των μένουσι μὲ σέβας βυθύαντον.

Ἐν Σαντορῇ, τῇ 26 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Σαντορῆς, Ζ. Σκουδός, Δ. Ἀλαφούζος, Φ. Παλῆς, Κ. Μυκολέσος, Α. Γαβρίλης, Α. Παλῆς, Μ. Γαβαλάς, Α. Ἁγίος.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀριθμὸν 168.)

Ἀρ. 1895. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία τῆς νήσου Σαντορῆς ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητά των ἐν τῇ παρούτῃ ὑπογραφῶν, καὶ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Σαντορῇ, τῇ 29 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογεροντες Α. Σιγάλας, Θ. Μιρκεζίνος, Θ. Μιχᾶς, Δ. Σαρῆς, ὁ Γραμματεὺς Α. Μιρτζης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΙΔΗΣΙΣ.

Ἐκ Βερολίνου, 12 Ἰανουαρίου. — Ἄδεται ὅτι ἐνταῦθα, περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοιξέως θέλει συγκροτηθῇ Σύλλογος (Congres) ἀφ' ὅλων τῶν Βασιλείων. Διὰ τὸν Σύλλογον τοῦτον ἐπιβουλεύουν τὴν τοσαυτὴν διαφημισθεῖσαν ἄφιξιν εἰς τὴν πόλιν μας τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου μετὰ τῆς Αὐτοκρατορίσσης. (Ἐφ. Σφαῖρα.)

— Ἡ αὕτη ἐφημερίς διαλαμβάνει, ὅτι τὰ μεταξὺ Βελγίου καὶ Ολλάνδας δὲν ἀπεπεριώθησαν εἰσέτι διὰ τὴν μὴ μέχρι τοῦδε ἐπικύρωσιν τῆς εἰς Λονδίνον συνθήκης παρὰ τῶν τριῶν κραταιῶν δυνάμεων τῆς Ῥωσσίας, Αὐστρίας καὶ Πруссии. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Σαββάτω 13 Φεβρουαρίου 1831.

Μαρτυρία τῆς Καλῆς Μεληγεναίῃ

Μαρτυρία τῆς Β. Νικότσης

Μαρτυρία τῆς Δικογραφίας τῆς Δο-
μοφονίας τῆς αἰοδίμου Κυβερνήτης.

Ερ. Πῶς σὲ λέγουν, πόθεν εἶσαι, πόσων χρόνων, πῶς κατοικεῖς ἢ τί κάμνεις; — Απ. Βαγγέλην Νικότσην, ἀπὸ τὴν Ῥέμελην, κάτοικος εἰς Μονεμβασίαν, πρῶτον εἰς τὰ ἄρματα, ὕστερον, διότι μ' ἐγύμνωσαν οἱ Μανιάται, ἐκαθήμην εὐὸ σπῆτι με.

Ερ. Ἐδῶ εἰς Ναύπλιον πῶς ἐκατοικεῖς; — Απ. Ὅταν ἦλθα, ἐκαθήμην δύο τρεῖς μῆνας καὶ περισσώτερον εἰς τὸν καφενὲ τῆς Μέρκας ὕστερον, ἐπειδὴ ἔμ' ἔχει οὗτος τῆς Μπέης ἐψώνιζε, καὶ δὲν ἤξευρε νὰ γράψῃ, μὲ ἔπερνε ἢ τῆς ἐγγραφῆς, καὶ ὑπήγαγα καὶ ἔτρωγα ὀλίγον ψωμί, διότι ἦμην δυστυχῆς. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν λοιπὸν, ὅπῃ ἐδιώξετε τὸν Σκορδαλὴν καὶ τὸν Τριαντάφυλλον, μὲ εἶπεν ὁ καπιτάν Κυριάκος, ὅτι ἐπρόσαςεν ὁ Ἀσυνόμος νὰ μὴν πηγαίνω ἐκεῖ εἰς τῆς Μπειζαδῆς, καὶ ἐτι πλέον δὲν ὑπῆγα.

Ερ. Τὴν ἐβδομάδα, ὅπῃ ἐπέραςε, δὲν ὑπῆγες καθόλου εἰς τὸ κονάκι ἐκεῖνο; — Απ. Ὁχι. ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ὅπῃ ἐπρόσαςεν ὁ Ἀσυνόμος νὰ μὴν ὑπάγω, δὲν ὑπῆγα ἢ ἂν εὔρεθῃ, ὅτι ὑπῆγα, χάνω τὴν ζοήν με.

Ερ. Ἐξηγήστες αὐτὰς τὰς ἡμέρας ν' ἀνταμώσης τὸν Μπέην; — Απ. Ὁχι.

Ερ. Τὴν γυναῖκα, ὅπῃ ἦτον πρότερον ἐδῶ πρὸ ὀλίγου, τὴν εἶδες, τὴν γνωρίζεις; — Απ. τὴν εἶδα, ἦτον μίαν Φορὰν δάλη τῆς Μπειζαδῆς.

Ερ. Δὲν ὠμίληστες με αὐτὴν καθόλου;

Απ. Ὁχι, εἶναι εἴκοσι ἡμέρας ὅπῃ τὴν εἶδα ἔξω, τὴν εἶδα καὶ χθὲς εἰς τὸ κρασοπυλῶν.

Ερ. Τί τῆς εἶπες; — Απ. Τῆς εἶπα, ποῦ εὐρίσκεται, καὶ μὲ ἀπεκρίθη, εἰς τὸν Κομαντάντε τοῦ Ἰσκαλέ.

Ερ. Δὲν τῆς εἶπες, ἂν ἤμπορῃ ν' ἀνταμώσῃ τὸν Μπέην διὰ νὰ τῆς ὁμιλήσῃ ἐκ μέρες σε; — Απ. Ὁχι.

Ερ. Ἠξεύρεις γράμματα; — Απ. Μάλιστα.

Ερ. Εἶναι αἱ ἀπεκρίσεις σε, καθὼς ἐπροφέρθησαν; Απ. Μάλιστα. Τρεῖς ἐρωτηθεὶς ὠμολόγησε τὰ ἴδια, καὶ ὑπεγράφη.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30' Σεπτεμβρίου 1831.

Βαγγέλης Νικότσης.

Φ. Πετροκόπης παρών.

Π. Κυπριότης παρών.

Ὁ Ἀσυνόμος Εὐ. Ποταμιάνοσι

Ερ. Πῶς σὲ λέγουν, πόθεν εἶσαι, πῶς κατοικεῖς, καὶ τί κάμνεις; — Απ. Καλὴ τῆς Κωνσταντίνης Μεληγεναίῃ, ἀπὸ τὴν Κρήτην, κατοικῶ εἰς τὸ κατῶγι τῆς σπητῆς, ὅπῃ ἐκάθετο ὁ Μπειζαδῆς, εἶμαι πλύτρα, ἢ πλύνω ἔρχα ξένα, ὅπῃ εὔρω.

Ερ. Τὰ ἔρχα τῶν στρατιωτῶν, ὅπῃ ἔφυγον μαζὴ με τὸν Μπειζαδῆ, σὺ τὰ ἐπλυνες; — Απ. ἐγὼ τῆς ἐνός, ὅπῃ τὸν ἔλεγον Καρραγιάννην, εἶναι περισσότερον ἀπὸ δύο μῆνες, ὅπῃ τῆς τὰ ἐπλυνα.

Ερ. Ἐκεῖ εὐρίσκειτο ὁ Καρραγιάννης πάντοτε;

Απ. Ἐκεῖ ἦτον με τὴν πρώτην βάρδιαν ὕστερα ἤλλαξε, καὶ ἔλειψεν ὀλίγας ἡμέρας καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Μπειζαδῆς ἀπὸ τὸ Ἄργος, ἔλειψε μίαν καὶ δύο ἡμέρας, ἢ πρὶ ἦλθε, ἢ δὲν ἄλλαξε καθόλου τὸν ἔλεγον, γιατί δὲν ἀλλάζεις ἢ σὺ, παρὰ οἱ ἄλλοι ἀλλάζουν, ἐπειδὴ ἔλαβε θάρρος ἢ μὲ ἐτσάκιζε ταῖς σάμναις, τὰ κανάτια, ἢ τῆς ἔλεγα, θὰ τὸ εἰπῶ τῆς Ἀσυνόμου νὰ τὸν ἀλλάξῃ δὲν με ἀλλάξεν ἐμένα ἔλεγον ἢ Ἀσυνομία δὲν με ὀρίζει, νὰ με προσάξῃ.

Ερ. Καὶ πῶς ἐκοιμάτο αὐτός; — Απ. Πρῶτα πρῶτα ἐκοιμάτο κάτω, τώρα δὲν τρεῖς ἡμέρας ἐκοιμάτο ἐπάνω ἢ βάρδια, εἰς τὸν ὀνδάν ἐκεῖ ὅπῃ ἐκοιμάτο ὁ Μπειζαδῆς.

Ερ. Τὸν ἄλλον στρατιώτην, ὅπῃ ἔφυγε μαζὴ, τὸν ἐνθυμεῖσαι, ποῖος ἦτον, ἢ πόσαις ἡμέραις εἶχεν ἐκεῖ ὅπῃ δὲν ἄλλαξεν; — Απ. Τὸν γνωρίζω, τὸν ἔλεγον Ἀνδρέαν, εἶχε σὰν τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας, ὅπῃ ἦτον ἐκεῖ.

Ερ. Εἶδες αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ἂν εὐγῆκαν τὴν νύκτα με τὸν Μπειζαδῆ, ἢ με τὸν ἄλλον τὸν Κωνσταντίνον, ἢ ὑπῆγαν ἔξω; — Απ. Μόνε ἐκτυπῶσεν ἢ καμπάνω τὸ βράδυ, ἔπερναν τὸν Καρραγιάννην μοναχὰ ἢ εὐγαρναν ἔξω, ἢ εἰς μιστὴν ὥραν, ὡς τόσον, πάλιν ἐγύριζαν ὅλο με ἐκείνον ὠμιλοῦσαν μυστικά πάντα.

Ερ. Πῶς ὠμιλοῦσαν; — Απ. Ἐκατέβαρναν κάτω εὐ κατῶγι, καὶ ὑπῆγναν πέρα πέρα τὴν ἄκρην, καὶ ὠμιλοῦσαν πολλὴν ὥραν, καὶ σὰν τὲς εἶλεπα, ἔτρεξιέμην.

Ερ. Μόνον με τὸν Καρραγιάννην ὠμιλοῦσαν, ἢ καὶ με τὸν ἄλλον; — Απ. Μόνον με τὸν Καρραγιάννην, ἢ μόνον μόνον ἐβλεπαν καὶ ἐνάνα νὰ κατεβάρνη σὴν σκάλαν, ἢ τὴν μάγειρ ἢ ἄλλον δῆλον, ἐκρύβοντο ἢ μὲ ἔλεγε καμμίαν Φορὰν ὁ δῆλος τῶν ὁ Μιχάλης, τί νὰ κρυβεντιάζεν ὅλημέρα μυστικά με τὸν στρατιώτην; Δὲν ἤμπορεῖς ν' ἀνέστης; Ἐγὼ τῆς εἶπα, νὰ μὴν θέλῃ

να ὕμνουν; Ποῖος ἤξεύρει; Καὶ μίαν ἡμέραν εἶπα τῷ Καρκαγιάννῃ, τί λέτε μου μυστικά ὅλημέρα; Να μὴν θέλῃς ἀφύγην, καὶ θὰ σὲ πάρῃς κοντά; Ὁχι, εἶπε· καὶ τί λόγος μοι λέγεις.

Εἶναι πολὺς καιρὸς ὅπῃ ἤρχισαν νὰ κερδεν-
τιάζουν μουσικά; — Ἀπ. Εἶναι σὰν μία εβδομάδα
ὅπου κατέβαιναν κάτω, καὶ κοίταζαν νὰ μὴν εἶναι κα-
νεῖς καὶ ὑπήγαγαν μέσα μέσα καὶ ἐκκεντρίαζαν καὶ μὴν
ἤκουαν νὰ κατεβαίνει κανένας ἄλλος τῷ σπητιῷ, ἐχώ-
ριζαν καὶ πάλιν σὰν ἐφύγαν ὁ ἄνθρωπος, ἐπήγαγαν τὴν
ἰδιοτιτίπον καὶ ἐκκεντρίαζαν.

Ὁ νεγνιάδης ἀπ' ἀρχῆς καὶ ὁμολογηθέντα παρὰ
τῇ ἰδίᾳ ὡς ἀπαράλλακτα, ὑπογράφοντα παρὰ τῶν
παρευρεθέντων μαρτύρων ἡ ἰδία βάσει τὸ σημεῖον τῷ
Σταυρῷ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1831.

Μάρτυρες Σπ. Α. Δαλλωνᾶς, Ι. Σκόρδης παρών.

Ὁ Ἀσυνόμος Εὐ. Ποταμιάνος.

Ἀρ. 373 Πρὸς τὸν Ἀνώτερον Φρέεραρχον.
Ναυπλίας.

Εἰδοποιᾷδε, Κ. Φρέεραρχε, ὅτι αὐριον τὸ πρωῒ
ἀρχίζεν αἱ περὶ τῆς δολοφονίας τῆς Α. Ε. ἐξετά-
σεις δημοσίως εἰς τὸ πρῶν Βελευτήριο.

Ἐπ' ὀνόματι παρακαλᾷδε νὰ διατάξετε ἀρκετὴν
ἀπόσπασμα εἰς τὸ κατάστημα τῆς, διὰ νὰ διατη-
ρηθῇ ἡ εὐταξία.

Τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1831 Ναύπλιον.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

Ἀρ. 374 Πρὸς τὸν Ἀσυνόμον Ναυπλίας,

Παρακαλᾷδε, Κ. Ἀσυνόμε, νὰ μᾶς διευθύνετε εἰς
τὸ πρῶν Βελευτήριο τῆς Κυρίας Γεωργίου Μητρο-
πέλου καὶ Πολύκαρπον Νικολάου, Ἐπιτρόπου τῆς
Ἐκκλησίας τῷ Ἁγίῳ Σπυρίδωνος, τὸν Κ. Σπυρίδωνα
Κυπαρίσσην, τὴν Κυρίαν Γαρεφαλιὰν Μαμένεαν, τὸν
Σταῦρον βράπτην καὶ τὴν δάλαν τε, ἡ τις κατοικεῖ
πλησίον εἰς τὸ σπητι τῷ Τσόκρη, τὴν Παρασκευῆλαν
ἡ τις κατοικεῖ ἀντικρὺ τῆς Ἐκκλησίας τῷ Ἁγίῳ Σπυρί-
δωνος, τὸν γυναικάδελφον τῷ Θ. Βαλιάντῃ Εμ. Σχεριδά-
κην, καὶ τὸν μάγειρόν τε Ἀλεξάνδρην τὸν Κ. Βαλτινὸν
καὶ τὸν Π. Κακλαμάνον.

Τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1831 Ναύπλιον.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

Ἀρ. 375 Πρὸς τὸν Ὑπολοχαγόντων Ἐπι-
τελῶν Α. Καλαμογδάρετην.

Προσκαλᾷδε, Κ. Ὑπολοχαγέ, νὰ παρευρεθῆτε εἰς
τὸ πρῶν Βελευτήριο κατὰ τὴν 2 ὥραν μὲ τὰ τὴν
μεσημβρίαν, διὰ νὰ μᾶς δώσετε πληροφορίας τινὰς
περὶ τῆς δολοφονίας.

Τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1831 Ναύπλιον.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

Ἀρ. 376 Πρὸς τὸν Λοχαγὸν Φώτιον
Ἀγγελίδην.

Ἐπειδὴ ἔχουμεν ἀνάγκην τῆς παρεστίας σας, προ-
σκαλᾷδε νὰ παρευρεθῆτε εἰς τὰς 3 ὥρας μετὰ τὴν
μεσημβρίαν εἰς τὸ πρῶν Βελευτήριο.

Τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1831 Ναύπλιον.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

Συνεδρίασις Α'.

Μαρτυρία τῷ Σωτηρίῳ Μητροπέλῃ.

Τῷ Χιλιοσῷ ὀκτακοσιοσῷ τριακοσῷ πρώτῳ ἔτει,
τὴν 1 Ὀκτωβρίου, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἡμεῖς Κωνσταντῖνος Ἀξελὸς Λοχαγὸς εἰσηγητὴς τῷ
Α' Στρατιωτικῷ Συμβουλίου τῶν Ἐλαφρῶν τῆς Πελο-
ποννήσου, συστηθέντος παρὰ τῆς Α. Ε. τῷ Κυβερνήτῃ τῆς
Ἑλλάδος κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1,665 διάταγμα τῇ 21
Ιουλίου 1831, προσκληθέντες κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 2,038
διάταγμα τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1831 τῆς ἐπὶ τῶν Στρα-
τιωτικῶν Γραμματείας, νὰ λάβωμεν τὰς ἀπαιτημένας
ἐξετάσεις καὶ πληροφορίας ἐναντίον τῶν Κυρίων Κων-
σταντῖνος Μαυρομιχάλη καὶ Γεωργίου Μαυρομιχάλη,
Ἰωάννης Καραγιάννης καὶ Ἀνδρέας Γεωργίου, οἵτινες ἐγν
καλῶνται ὡς δολοφόνους τῆς Α. Ε., ἐκ τῶν ὁποίων οἱ
μὲν δύο τελευταῖοι εἶναι στρατῶται τῆς Πολιταρχίας
Ναυπλίας, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης στρατιω-
τικὸς καὶ ὁ τελευταῖος ἀπλῶς πολίτης) ἐξετάσαμεν μὲ
προσοχὴν τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν τῶν ἱατρῶν ὡς πρὸς τὴν
φύσιν τῆς πληγῆς, καὶ ἀφ' οὗ τῆς ἐγείνετο, συμβοηθέντες
παρὰ τῷ Γραμματέως Κωνσταντῖνῳ Σκαναβῇ 21 ἔτους
τὴν ἡλικίαν, καὶ τῶν ὑπογραμμάτων Κ. Γ. Ἀναστασίου
19 ἐτῶν καὶ Δ. Γεωργαντοῦ, ἐκτελεγμένοι ἀπαντες
παρ' ἡμῶν, καὶ ἐρκιζόμενοι ἔμπροσθεν μας, νὰ ἐκτε-
λέσωσιν εὐσυνειδήτως καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτημένην ἀμει-
ωρησίαν τὸ χρέος τῆς, προσκαλέσαμεν διὰ τῆς
Ἀστυνομίας ἔμπροσθεν ἡμῶν εἰς τὸ γραφεῖον μας, τὸ
ὅποιον καὶ εἶτα εἰς τὸ πρῶν Βελευτήριο τὸν Κ. Σω-
τήριον Μητροπέλῃ, Ἐπιτρόπον τῆς Ἐκκλησίας τῷ
Ἁγίῳ Σπυρίδωνος, διὰ νὰ μᾶς δώσῃ πληροφορίας τινὰς

περὶ τῆς ἀνὰ χεῖρας μας ὑποθέσεως, ὅτις παρεσι-
δῶν, ἀφ' ὧν ὠρεῖσθαι εἶπ' ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ
ἐν ἄλλῳ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας, ἐξετάσθαι περὶ τῶν ὀνό-
ματός τε, ἐπωνύμιός τε, ἡλικίας, πατρὶδος καὶ ἐπαγ-
γέλματος, καὶ ἂν ᾦται συγγενὴς ἢ φίλος τῶν ἐγκα-
λειμένων, ἀπεκρίθη, ὀνομάζομαι Σωτῆρις Μητρίπυ-
λος, ἐξήκοντα δύο ἐτῶν, Νευπιώτης, Ἐπίτροπος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Σπυρίδωνος, καὶ δὲν εἶμαι ἔτε
συγγενὴς ἢ φίλος τῶν ἐγκαλειμένων διὸ ἐξετάσθαι,
ὡς ἐπεται.

Ἐρ. Κατὰ τὴν ἀξιωματικὴν 27 τῆς τρέχοντος
ἐκτετακτοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν; — Ἀπ. Μάλιστα.

Ἐρ. Ἡξεύρεις νὰ μᾶς εἰπῇς, πῶς ἠκολούθησε τὸ
ἄρτον ἐκείνο συμβάν; — Ἀπ. Καὶ τὴν παρελθού-
σαν Κυριακὴν ἦλθον οἱ δύο Μυρομιχαλίδες, καὶ ἐστά-
θησαν ἐξω τῆς ἐκκλησίας, ἦλθον ἐπίσης καὶ εἰς
τάς 26 τῆς πύσαντος τῆς Ἀγίας Ἰωάννης, καὶ ἐστάθη-
σαν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ὁ μὲν Κωνσταντῖνος ἐξω, ὁ
δὲ Γεώργιος μέσα ἐγὼ, διὰ τὰς εὐχαριστήσας πε-
ρισσότερον, ἐπροσκάλεσα τὸν Γεώργιον νὰ ἐμβῇ πά-
ρα μέσα, αὐτὸς ὅμως μ' ἐδάξε τὰς στρατιώτας, οἵ-
τινες τὸν ἐφύλαττον, λέγων μὲ, ἔτι εἶναι ἀρέστο, ἐπει-
τα ἐσεῖλαν ἕνα ἀπὸ τὰς στρατιώτας, καὶ ἀναψαν ἕνα
κερὶ ἑκοσι παραδῶν, εἰς τὰς 27 τῆς πύσαντος ἐπίσης
ἦλθον, ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐξ αὐτῶν ὁ
Γεώργιος ἠσπάρχη τὴν εἰκόνα, ἐπρόσβαλε τὸν στρατιώτην
ν' ἀνάψῃ ἐν κερὶ καὶ ἐπειτα ὑπῆγε, καὶ ἐστάθη ἀκροβυστι-
σμένος εἰς τὸ φύλλον τῆς θύρας, ἐμβαινὼν πρὸς τ' ἀριστερά.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν
ἰδίαν θέσιν, ἦλθον, καὶ ἠκολούθησαμεν τὰς ἐξετάσεις.

Ἐρ. Ὁ Κωνσταντῖνος πῶς ἴστατο; — Ἀπ. Ὅτι ἐμβαι-
ναν εἰς τὴν θύραν, δεξιὰ, δηλαδὴ εἰς τὸ κατώφλιον.

Ἐρ. Ὁ Γεώργιος ἕως εἰς τὸ τέλος ἐστάθη εἰς τὴν
ἰδίαν θέσιν; — Ἀπ. Μάλιστα.

Ἐρ. Οἱ στρατιῶται, ὅπως τὰς ἐφύλαττον, εἰς ποῖον
μέρος ἴσταντο; — Ἀπ. Δὲν τὰς εἶδα, ἀλλὰ λέγουσιν
ὅτι ἐτέκοντο ἐξωθεν ἀντικρὺ τῆς θύρας.

Ἐρ. Ὁ ἴδιος εἰς ποῖον μέρος ἐτέκοντο; — Ἀπ. Εἰς τὸ
παγκάρι ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν.

Ἐρ. Ὅταν ἦλθεν ὁ Κυβερνήτης, αὐτοὶ ὅλοι εἰς τὴν
ἰδίαν θέσιν ἐτέκοντο; — Ἀπ. Μάλιστα.

Ἐρ. Εἰπέ μας λοιπὸν, πῶς ἠκολούθησεν ἡ ὑπ' ἑσέως
αὕτη, ἅμα ἐπαρσιμὰς ὁ Κυβερνήτης; — Ἀπ. Ἐρ-
χόμενος ὁ Κυβερνήτης καὶ εὐγάλλων τὸ κάλυμά του,
ἀφ' ἧς ἠκέσθησαν δύο κρότοι πηδῶν ἐκ τῶν δύο με-
ρῶν τῆς θύρας ἀκόσας δὲ τὸτο ἐβρίσκα τὰς ὀφθαλ-

μὰς μὲ ἐξω, καὶ εἶδον τὸν Κυβερνήτην κατὰ γῆς τότε
ἤρχισαν ὁ κόσμος τῆς φωνῆς, καὶ ἄλλο τίποτε δὲ
εἶδον προδένω ἐπίσης τὸτο, ὅτι ὅταν ἐπλησίαζεν
ὁ Κυβερνήτης, ὁ Γεώργιος ἐσύρθη ἀκόμη ὀλίγον ἐξω
τῆς θύρας, καὶ ἐφθασεν ἕως εἰς τὸ κατώφλιον.

Ἐρ. Ἡξεύρεις νὰ μᾶς εἰπῇς, ἂν ἐμπροσθεν τῆς Κων-
σταντίνου ἦτον κανένας ἄλλος μὲ φετανέλας; — Ἀπ.
Δὲν εἶδον.

Ἐρ. Ὅταν ἦλθον αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ ἐν
φύλλον μόνον τῆς θύρας ἦτον ἀνοιχτόν, ἢ καὶ τὰ δύο;

Ἀπ. Τὸ ἐν, καὶ ἐπειτα ἠνοιξα καὶ τὸ δεύτερον διὰ
νὰ εὐκολύνω τὴν εἴσοδον τῶν πολιτῶν.

Ἐρ. Ὅταν ἦλθε μέσα, καὶ ἠσπάρχη ὁ Γ. Μυρο-
μιχαλὴς ἐφόρει καπόταν; — Ἀπ. Μάλιστα ἐφόρει.

Ἐρωτηθεὶς ὁ μάρτυς ἂν ἔχη τι νὰ προθέσῃ, ἢ νὰ
ἀφαιρέσῃ εἰς τὴν παρεῖσαν 18 μαρτυρίαν, ἀπεκρίθη,
ὅχι, ὅτι ἐπιμένει εἰς αὐτήν, καὶ ὅτι εἶπεν ὅλην τὴν
ἀλήθειαν, καὶ ἔδεν ἄλλο ἐκτὸς τῆς ἀληθείας.

Ἀφ' οὗ δὲ τῆς ἀνεγνώσθη, προσεκλήθη νὰ ὑπογράψῃ
ἀλλὰ μὴν ἠξεύρων ἔκαμε τὸ σημεῖον τῆς Σταυροῦ.

Μετὰ ταῦτα προσυπεγράφη παρ' ἡμῶν, τοῦ
γραμματέως καὶ ὑπογραμματέως.

Ὁ Διοικητὴς Εἰσηγητὴς Κ. ἈΞΕΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Σκαλαβῆς,

Οἱ ὑπογραμματεῖς Γ. Ἀναστασίος Δ. Γεωργαντάς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 2,995 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ πρῶτόκλητον Δικαστήριον τῆς

Ἀνατολῆς Ἐλλάδος.

Ἡ Ἀστυνομία Λεβαδείας ἐνεκάλεσεν ἐνώπιον τῆς
Δικαστηρίου τῆς Τριαντάφυλλον Ματρουγιαννό-
πουλον ἐκ Μπεχερίου χωρίου τῆς ἐπαρχίας Λεβαδεί-
ας, ὡς φονεύσαντα ἀκροβυστιῶς διὰ τεφεκισμῶν κατὰ
τὴν 18 Αὐγούστου 1831 τὴν Ἀσῆμον Παπαπαναγιώτη
ἐκ Δαδίου περὶ τὰς ἀμπέλους τῆς Μπεχερίου καὶ
συνάμα ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ φονεὺς συλληφθεὶς καὶ κρα-
τούμενος ὑπὸ φύλαξιν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῆς φυ-
λακῆς καὶ ἐδραπέτευσε τὴν 22 τῆς αὐτῆς.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῆς ἐξεταστῆς αὐτῆς,
ἐξέδοτο Β' κατὰ τὸ δραπετὸν ἐνταλμα ὑπ' Ἀρ. 2,926
ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς ἠνέμμετο προ-

απομείνα παρήλθε, καὶ ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανιθῇ, καὶ κατεχέσθῃ, κατ' αἴτησιν αὐτοῖς αἰτιολογημένην τὴν ἐξετάσθ' ἐντέλλεται καὶ τρίτον τῷ διαληφθέντι Ἰωάνταφύλλῳ Μαστρογιαννοπέλῳ νὰ ἐμφανιθῇ ἐνώπιόν τε ἐντὶς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοφιλὲς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἄλλως, θέλει μεσεγγυηθῇ ὅλη ἡ κινήτη, καὶ ἀκίνητος περιουσία 18. Τὸ παρὸν νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, καὶ ἀντίγραφα αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν βίβλαν τῆς κατοικίας τῆς ἐγκαλούμενης δραπέτης, εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τε, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν. Χαρακτηριστικὰ τῆς δραπέτης. Ἐτῶν 30, ἀναστήματος ὑψηλῆς, ὀφθαλμοὶ γαλανοὶ, τρίχες ξανθαὶ, πρόσωπον εὐλογικῶς μμένον, μύτη μετρία, σῶμα ὁμοίως. Ἐν Σαλῶναις, τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Ἀντὶ τῆς Γραμματεὺς Α. Χαρολάμπης.

Ἀρ. 1,194 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ. Ἐνταλμα.

Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον τῆς κατὰ τὰς δημοσίας ὁδὸς ληστείας, ἐδρεῦον πρὸς τὸ παρὸν ἐν Π. Πάτραις.

Ἐπειδὴ ὁ Νικόλαος Φόσκος ἐπὶ λησodηγία ἐγκαλούμενος ἐδραπέτευσεν ἐκ τῆς φυλακῆς Π. Πατρῶν τὴν 12 τῆς παρελθόντος Ὀκτωβρίου.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῆς δημοσίας Συνηγόρου ὑπ' Ἀρ. 77 ἐνετείλατο αὐτὸν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1,091

Β' ἐνταλματος τῶν 21 τῆς αὐτῆς, ὅπως ἐμφανιθῇ ἐντὶς δέκα ἡμερῶν, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτῆς κατηγορίαν. Μὴ ἐμφανιθέντος δὲ, ἐδὲ κατεχέμενος, κατ' αἴτησιν τῆς αὐτῆς δημοσίας Συνηγόρου ὑπ' Ἀρ. 106 ἐντέλλεται καὶ τρίτον τὸν διαληφθέντα Νικόλαον, Φόσκον, ὅπως ἐμφανιθῇ πρὸς αὐτὸ ἐντὶς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν Γ' ἐνταλμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτῆς κατηγορίαν ἄλλως, κατὰ τὸ ἄρθρον 309 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει μεσεγγυῆσαι ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῆς.

Ἐκαστος γινώσκων, πᾶς εὐρίσκεται ὁ φυλάδικος ἔτις, ὁφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀνήκυσαν Ἀρχὴν.

Ὁλη αὖ Ἀρχὴ τῆς Κράτης ὀφείλει νὰ προσέγχει, ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν, εἰάν κατὰ περίστασιν εὐρεθῇ εἰς τὰ τμήματά των.

Τὸ παρὸν ἐνταλμα θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὴν βίβλαν τῆς κατοικίας τῆς Νικολέως Φόσκου, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τε, τὴν ἀγορὰν τῆς διαμονῆς τε καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ αὐτῆς.

Νικόλαος Φόσκος, πατὴρ Βενέτικον χωρίον Μαλανδρίνης, ἐτῶν 45, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον μικρὸν καὶ ξαυρόμενον, ὀφθαλμοὶ κρυστάτοι, μύτη μετρία, μύσας καὶ μαλλία ξανθὰ, ἔνδυμα Ἑλληνικόν, τὸ ἐπάγγελμα χαντση Τριζονίων.

Ἐν Π. Πάτραις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Δικασταὶ Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ, Ι. ΜΕΛΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κωνσταντόπουλος.

ἘΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.